

[A. Svensson.]

„Danske Pæk — mø' e Lus aa e Nak — mø e Træsk i e Hand — herut a e Land.“

Det ærede Medlem vilde ikke have alt taget lige højtideligt, sagde han i Gaar Aftes, af, hvad der fremkom i det dansk-tyske Ordskifte. Vel, saa siger vi det. Men hvis vi vilde tage noget saadant helt alvorligt, saa synes jeg, at det er meget graverende.

Eller jeg kan tage nogle Linier af et Digt i det tyske Organ i Aabenraa, „Nord-schles-wigsche Zeitung“, i Anledning af Statsministerens Rejse til England for kort Tid siden. Det stod at læse i Bladet for den 14. April, og der siges heri, altsaa i Oversættelse:

„Nu synker Kraften til at producere, og Staunings Kasse den er tom. Saa synker ogsaa Magten til at regere, thi hvor intet er, kommer heller intet fra. Saa løsner sig Samfundsbaandene. (Hvad Skade skulde der i Grunden være derved?). Med Kølen oppe driver en Baad i Land, og en Dag er vi fri.“

Heller ikke det er særlig godt, og jeg er i alt Fald glad for, at det danske Mindretals Presse Syd for Grænsen indtager en helt anderledes værdig og formaalstjenlig Holdning over for den nationale Modpart.

Der er da heldigvis ogsaa andre tyske Røster i Grænselandet. For ikke længe siden kom en ny Udgave af et stort tysk Værk om de kristne Kirker, hvori afdøde Biskop Ammundsen har skrevet et Bidrag om Kirken i Danmark og Pastor Dr. Carl Mathiessen ved Diakonissestiftelsen i Flensborg, der er født i Nordslesvig og er af hjemmetysk Slægt, har ydet et Bidrag om det tyske Mindretal i Nordslesvig i Skole og Kirke. Det er en helt igennem objektiv historisk Oversigt, ført lige op til Nutiden, selvfølgelig affattet ud fra et tysk Synspunkt, men redelig og anerkendende over for dansk Styre i den genvundne Landsdel. Det kunde være fristende at gengive et og andet af den, men det er der nu ikke Tid til.

Til sidst kunde jeg henvise det ærede Medlem Hr. Schmidt af i Aar til det ærede Medlem Hr. Schmidt fra i Fjor, det vil sige til den Tale, det ærede Medlem holdt i December i Fjor ved Finanslovdebatten, og som jeg nævnte indledende. Det hedder deri, at „vi har her paa begge Sider af Grænsen Sagerne bedre i Orden, end man finder det paa de fleste Steder i Europa“, samt endvidere: „Jeg ved, og jeg gentager det endnu en Gang, at Danmark kan staa sig og staa sig godt i Sammenligning med andre Lande.“ Se, en saadan Linie er baade holdbar og frugt-

bar; den har forhaabentlig Fremtiden for sig, og den skulde det ærede Medlem se at holde fast ved. Det vil ikke alene bidrage til et godt Forhold mellem Dansk og Tysk i selve Grænseomraadet, men ogsaa, hvad alle skulde være interesserede i, baade Danske og Tyske, til et godt og frugtbringende Forhold mellem de to Nabolande Danmark og Tyskland.

Nørskov: Jeg ønsker at rette en Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Den 20. April skete der i Himmerland mellem Simested og Aalestrup en stor Jernbaneulykke, hvorved 3 Mennesker blev dræbt, ligesom der skete betydelig Skade paa Materiellet. Ved et rent Tilfælde, kan man sige, blev Ulykken ikke større — den var i Sandhed stor nok — men hvis Personvognen havde været koblet lige bag efter Lokomotivet, hvad der plejede at være Tilfældet, var der sikkert omkommet langt flere Mennesker.

Jeg skal nu ikke her beskrive denne triste Ulykke, det er allerede sket i Bladene; og jeg tænker, de fleste Medlemmer er kendt med den, men det kan jo ikke nægtes; at denne sørgelige Tildragelse har opskræmt Befolkningen i høj Grad, saaledes at der fra Befolkningen lyder det bestemte Krav, at de meget farlige Vejoverskæringer, de saakaldte „Dødsfælder“, sikres, saaledes at Befolkningen ikke i Fremtiden er udsat for den Slags Ulykker. Fra Banernes Side er det nu oplyst, at en moderne Sikring var projekteret, og at den vil blive opstillet i Fremtiden, men den var altsaa ikke opstillet, og derfor er denne sørgelige Katastrofe sket. Min Henstilling til den højtærede Minister gaar derfor ud paa, at ikke alene Vejoverskæringer ved Hverrestrup, men ogsaa de andre farlige Vejoverskæringer i Himmerland — der er nemlig flere af dem — og ud over Landet bliver sikret, saaledes at de vejfarende kan befare Landevejene i Sikkerhed. Viaduktanlæg er absolut den Foranstaltning, der giver den største Sikring, der kan man regne med en 100 pCt. Sikring, men det er naturligt, at Viadukter ikke kan opføres alle Steder, og hvor de ikke kan opføres, maa man nøjes med andre Sikringsforanstaltninger; men min Henstilling gaar ud paa, at der kommer større Fart over dette Arbejde, saaledes at vore farlige Vejoverskæringer sikres for de vejfarende.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger om Landbrugets økonomiske Forhold for Øjeblikket. Ved Finanslovens første Behandling udtalte jeg,